

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.522 van 11 juni 2015
in de zaak A. 210.128/VII-38.893.**

In zake : Ann LEGIEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Verstraeten
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Vaartstraat 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

Tussenkomen de partij :
 de BVBA PLANT TRADING
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter De Smedt en Charlotte Ponchaut
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 september 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 4 juli 2013 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi van 29 januari 2013, houdende het deels verlenen en deels weigeren van de milieuvergunning aan de BVBA Plant Trading voor het exploiteren van een inrichting, gelegen aan de Verleydonkstraat 44A in Lochristi, deels worden ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 28 oktober 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoekster en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 mei 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ellen Vandensande, die loco advocaat Johan Verstraeten verschijnt voor verzoekster, jurist Christophe Wille, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Stijn Vandamme, die loco advocaat Peter De Smedt verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi verleent op 8 februari 1994 een milieuvergunning voor de exploitatie van een tuinbouwbedrijf gelegen aan de Verleydonckstraat, voor een termijn van 20 jaar.

3.2. Eind 1996 kopen verzoekster en haar echtgenoot het onroerend goed. Ze gaan in de bedrijfswoning wonen en verkopen de eigenlijke bedrijfsgebouwen.

3.3. Op 6 mei 1997 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi akte van de melding van de overname van de exploitatie van de bedrijfsgebouwen door de nieuwe eigenaar, Erwin Bracke.

3.4. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi neemt op 26 oktober 2004 akte van de overname van deze exploitatie door Geert Willems, die op zijn beurt eigenaar werd van de bedrijfsgebouwen.

3.5. Op 19 december 2006 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi aan Geert Willems een milieuvergunning voor het veranderen van de inrichting. De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen verwerpt op 10 mei 2007 het bestuurlijk beroep, ingediend door verzoeksters echtgenoot, en bevestigt de vergunning. De exploitant verkrijgt ook stedenbouwkundige vergunningen, voor het bouwen van een loods met burelen en een loskaai en voor het aanleggen van opritten en het plaatsen van een poort en van een kantoor in een bestaande serre.

3.6. De tussenkomen partij meldt op 12 oktober 2012 de overname van de exploitatie van Geert Willems en ze dient een aanvraag in voor het veranderen van de exploitatie en het hernieuwen van de vergunning.

3.7. Op 29 januari 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi de milieuvergunning, voor een termijn op proef van twee jaar, voor:

- de bovengrondse opslag van 2 x 4990 liter stookolie (rubriek 17.3.6.1.b);
- een stookinstallatie met een warmtevermogen van 580 kW en drie warmelucht-blazers met een vermogen van telkens 197 kW (rubriek 43.1.2.b);
- een grondwaterwinning met een debiet van 5,5 m³ per dag en 1.068 m³ per jaar (rubriek 53.8.2).

De gevraagde uitbreiding van de grondwaterwinning tot 2.008 m³ per jaar wordt geweigerd. Wat betreft de transportactiviteiten worden de volgende bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd:

“a) Om geluidshinder en luchtverontreiniging te voorkomen, dienen de motoren van de bedrijfsvoertuigen tijdens wachtperioden en laad- en losoperaties stilgelegd te worden, tenzij het noodzakelijk is voor de aandrijving van koelinstallaties, pompen, kranen, hefbruggen, acclimatisatietoestellen, e.d.

b) Transportactiviteiten, inclusief laden en lossen, zijn verboden op werkdagen tussen 20 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen.

In uitzonderlijke gevallen te wijten aan omstandigheden buiten de invloed van de exploitant en beperkt tot max. een keer per maand kan op een werkdag een transportactiviteit aanvaard worden tussen 20 en 21 uur.

c) Teneinde het college van burgemeester en schepenen toe te laten de bijzondere voorwaarde sub b) te evalueren bij de definitieve uitspraak over de vergunningsaanvraag dient de exploitant elke transportactiviteit buiten de dagperiode, i.e. elke transportactiviteit na 19 uur te registreren. Binnen een anderhalve maand legt de exploitant hierover een voorstel ter goedkeuring voor aan het college van burgemeester en schepenen. Het voorstel omvat de wijze van registreren (telslang, ...) en de uitvoeringstermijn. De registratie dient uiterlijk drie maanden na het verlenen van de vergunning te starten”.

3.8. Zowel verzoekster als de tussenkomende partij stellen een bestuurlijk beroep in. Verzoekster voert onder meer aan dat de exploitatie onverenigbaar is met de voorschriften van het Algemeen Plan van Aanleg (hierna: APA), en dat er onvoldoende garanties zijn dat de algemene milieuvoorwaarden inzake geluid van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: Vlarem II) kunnen worden nageleefd.

3.9. Het stedenbouwkundig advies is stilzwijgend gunstig. De Vlaamse Milieumaatschappij (hierna: VMM), afdeling Operationeel Grondwaterbeheer, adviseert gedeeltelijk gunstig onder voorwaarden voor de grondwaterwinning, meer bepaald voor 1.068 m³ van het gevraagde debiet van 2.008 m³ per jaar. De afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig onder voorwaarden.

De provinciale milieudeskundige geluid adviseert eveneens gunstig onder voorwaarden. Hij stelt voor om bijzondere vergunningsvoorwaarden op te leggen. Er zou een akoestisch onderzoek moeten worden uitgevoerd teneinde saneringsmaatregelen te nemen, met daarna geluidsmetingen ter verificatie van het resultaat daarvan. Bovendien zou volgende beperking moeten worden opgelegd:

“Transportactiviteiten, inclusief laden en lossen, zijn verboden op werkdagen tussen 20:00 en 7:00 uur, op zaterdagen tot 8:00 uur en vanaf 19:00 uur en op zondagen en feestdagen.

In uitzonderlijke gevallen, te wijten aan omstandigheden buiten de invloed van de exploitant en beperkt tot maximum één keer per maand, kan op een werkdag een transportactiviteit worden toegelaten tussen 20:00 en 21:00 uur. De exploitant dient elke transportactiviteit na 19:00 uur te registreren”.

De provinciale milieudeskundige algemeen adviseert gunstig onder voorwaarden, met dezelfde beperking van de grondwaterwinning als geadviseerd door de VMM. De Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert gunstig in dezelfde zin.

3.10. Naar aanleiding van een plaatsbezoek op 13 mei 2013 wijzigt de provinciale geluidsdeskundige zijn beoordeling:

“Bedrijfstoestand en geluidsnormering:

Het bedrijf Plant Trading blijkt een bestaande inrichting te zijn. In het geluidsadvies [...] d.d. 7 mei 2013, werd verkeerdelijk uitgegaan van de veronderstelling van een ‘nieuwe’ inrichting. [...]

Transportbewegingen blijken incidenteel te zijn uitgaande van de registraties van bewegingen. De geluidsnorm voor incidenteel geluid bij

bestaande inrichtingen ligt hoger dan voor nieuwe inrichtingen: $RW (=TW) + 15$ voor de dag = $45 + 15 = 60$ dB(A).

De $L_{Aeq,1s,max}$ -waarde veroorzaakt door incidenteel geluid op het terrein moet derhalve worden beperkt tot voormelde 60 dB(A).

Uit voormeld advies blijkt echter dat deze waarde kan worden overschreden.

Bij bestaande inrichtingen dient de vigerende geluidsnorm zo goed mogelijk te worden nageleefd, rekening houdend met de 'Best Beschikbare Technieken' ('BBT').

In dit kader dienen de volgende opmerkingen in acht te worden gemaakt:

- de vigerende geluidsnorm voor incidenteel geluid is 5 dB(A) hoger dan bij nieuwe inrichtingen;

- de huidige woning van de klager is de vroegere bedrijfswoning, die op een onwettige wijze werd afgesplitst van het bedrijf; in deze context is de dichte ligging van klagers woning een ongelukkig gegeven, waarbij de beoordeling van bedrijfsgeluid normaliter op verdere afstand had moeten gebeuren, alwaar de vigerende geluidsnormen wel zonder meer zouden kunnen nageleefd worden;

- het aantal transportbewegingen op het bedrijf, hoewel strikt genomen niet ingedeeld maar wel inherent aan een dergelijke bedrijfsvoering, is uiterst beperkt;

- [de] toegangsweg tussen de Verleydonckstraat en de gebetonneerde parking van het bedrijf is sinds enkele jaren geasfalteerd, zodat het op- en afrijden naar de serres significant minder geluid produceert dan bij een grind-oppervlak,[:]

- de exploitant houdt ook ter controle de registratieverrichtingen van aan- en afrijdende transportactiviteiten bij met het oog op het kunnen blijven aantonen van het incidentele karakter van deze activiteiten;

- aanduiding op het terrein om bezoekers aan te manen hun motoren stil te leggen, ook tijdens kortstondige laad- en losverrichtingen.

Gebaseerd op voormelde opmerkingen kan worden gesteld dat binnen de gegeven context de nodige maatregelen zijn genomen om het bedrijfsgeluid en de geluidshinder in de omgeving te beperken tot een aanvaardbaar niveau.

Bijkomende bemerkingen aangaande uitgebracht advies geluid:

De exploitatievoorwaarden zouden in die zin kunnen worden aangepast. De in voormeld advies van de geluidsdeskundige voorgestelde exploitatievoorwaarden, zouden kunnen behouden worden uitgezonderd deze betreffende het akoestisch onderzoek, de saneringsmaatregelen en de geluidsmeting ter controle".

3.11. De Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert om de beperking van de transportactiviteiten voorgesteld door de provinciale milieudeskundige algemeen op te nemen in de vergunningsvoorwaarden, maar dan wel enkel voor vrachtwagens vanaf 10 ton. Bovendien wordt geadviseerd om maximaal 20 maal per jaar uitzonderlijk toch transporten met vrachtwagens vanaf

10 ton toe te laten tijdens de voor transportactiviteiten doorgaans verboden periodes.

3.12. Op 4 juli 2013 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de vergunning voor een termijn van 20 jaar.

Dit is de bestreden beslissing.

3.13. De beperking van de grondwaterwinning wordt behouden zoals in eerste aanleg, en er worden een aantal wijzigingen aangebracht in de bijzondere vergunningsvoorwaarden. Wat betreft de transportactiviteiten worden die voorwaarden 3, b) en 3, c) vervangen door:

“b) Transportactiviteiten met vrachtwagens vanaf 10 ton, inclusief laden en lossen, zijn verboden op werkdagen tussen 22:00 u en 7:00 u, op zaterdagen tot 8:00 uur en vanaf 19:00 uur, alsmede op zon- en feestdagen. In geval van transportactiviteiten tussen 19:00 u en 22:00 u dient uur van aankomst en vertrek genoteerd in een register, dat steeds ter plaatse is en ter inzage van de toezichthoudende overheid.

c) Bij wijze van uitzondering mogen transporten met vrachtwagens vanaf 10 ton toch maximaal 20 keer per jaar het bedrijf aandoen binnen de in artikel 3 C. 3b opgenomen verbodsperiodes. Ook van deze transportactiviteiten dient uur van aankomst en vertrek genoteerd in een register, dat steeds ter plaatse is en ter inzage van de toezichthoudende overheid”.

3.14. Over de overeenstemming met de bestemmingsvoorschriften wordt in de motivering gesteld:

“Planologische aspecten

De inrichting is volgens het Gewestplan ‘Gentse- en Kanaalzone’ gelegen in een agrarisch gebied. Het dichtstbijgelegen hindergevoelig gebied, zijnde een woongebied, ander dan woongebied met landelijk karakter, is gelegen op ca. 850 m van de inrichting.

De inrichting is eveneens gelegen binnen de grenzen van het bij ministerieel besluit van 30 juni 1994 goedgekeurde APA Lochristi, en dit deels in een agrarische zone type 2, waarvoor artikel 17 van de stedenbouwkundige voorschriften van het APA geldt (Zone voor alle agrarische activiteiten, zowel grondgebonden als niet-grondgebonden bedrijven en para-agrarische bedrijven. Zijn verboden: nieuwe bedrijven voor intensieve veehouderij) en deels in een agrarische zone type 1, waarvoor artikel 16 van de stedenbouwkundige

voorschriften van het APA geldt (Zone voor grondgebonden agrarische bedrijven. Nieuwe volwaardige bedrijfszetels kunnen enkel toegelaten worden voor zover nodig voor de uitbating van de gronden. De bestaande lineaire beplantingen, bossen en alleenstaande bomen, houtwallen e.d. worden beschermd. Bebossing is toegelaten. Bestaande bedrijfsgebouwen moeten hun huidige functie behouden. Er mag geen scheiding gebeuren van bestaande bedrijfswoningen met de bedrijfsgebouwen. Bij definitieve stopzetting van de agrarisch bestemming mogen de huidige bedrijfswoningen, behouden blijven in de functie van woning en vallen onder de overgangsmaatregel 1.1.1 niet-agrarische gebouwen).

De onmiddellijke omgeving is schaars bebouwd. In een straal van 100 m rondom de perceelsgrenzen staan 3 vreemde woningen. De woningen van de twee dichtste burens zijn gelegen op ca. 30 en 40 m van de inrichting, meer specifiek van de locaties waar vrachtwagens kunnen parkeren. Een van deze woningen (woning van de klager/beroeper) is de voormalige bedrijfswoning die afzonderlijk van de inrichting werd verkocht.

[...]

Bespreking beroepschrift

[...]

De argumenten van de beroeper (Ann Legiest, omwonende) betreffen:

- Plant Trading bvba is een 'broker' of makelaar en geen tuinbouwbedrijf: de kwekers brengen hun planten aan en op het terrein worden ze gegroepeerd voor verder transport door derden.

[I]n de serre wordt 4800 m² verhuurd en is slechts 200 m² gereserveerd voor Plant Trading bvba. Op 200 m² oppervlakte kun je geen omzet van 1[,]65 miljoen euro realiseren.

[H]et bedrijf is niet verenigbaar met het APA Lochristi: enkel bestaande distributiebedrijven worden als agrarisch aanzien; Plant Trading is geen bestaand bedrijf gezien dit gevestigd was in Wetteren en naar Lochristi is overgebracht. Als kweekbedrijf is Plant Trading geen leefbaar bedrijf .

Over de aard van de activiteiten wordt verwezen naar de uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg: deze heeft op 12 maart 2009 geoordeeld dat slechts sprake kan zijn van zonevreemdheid als het bedrijf zich louter met transport zou bezighouden. Er werd geoordeeld dat er een combinatie van kweek en transport plaatsvindt en dat bijgevolg de verdere exploitatie verenigbaar is met de geldende stedenbouwkundige voorschriften”.

3.15. Over de geluidshinder door de transportactiviteiten wordt gesteld:

“Milieuhygiënische aspecten

[...]

6. Geluid

De provinciale geluidsdeskundige stelt in zijn advies het volgende:

‘Conform art. 22 van het Decreet van 28-06-1985, art. 43 § 2 van Vlarem-1 en art. 4.1.3.2. van Vlarem-2, moet de exploitant, ongeacht de verleende

vergunning, steeds de nodige maatregelen treffen om o.a. hinder voor de omgeving te voorkomen. Teneinde een inschatting te kunnen maken van de potentiële geluidshinder, werd door de provinciale geluidsdeskundige een beoordeling gemaakt van het geluid van voormelde activiteiten.

De berekende waarden van het specifiek geluid (Lsp) worden getoetst aan de algemene geluidsnormen (V02) in Vlare-2.

In het geval dat het $L_{A95,T}$ van het oorspronkelijk omgevingsgeluid (00G) kleiner is dan de richtwaarde (RW=45 dB(A) tijdens de dag), dient het Lsp overdag te worden beperkt tot minstens de RW-5 = 40 dB(A). Deze veronderstelling is hoogst waarschijnlijk gelet op de rustige omgeving waarin het bedrijf en de dichtste buurwoningen zijn gelegen. Indien er voor 7:00 uur en na 19:00 uur ook laad- en losactiviteiten zouden gebeuren, moeten ook de normen voor de avond- en nachtperiode worden gerespecteerd: resp. 35 en 30 dB(A).

Tijdens de uren waarin de transportactiviteiten voorkomen, veroorzaken deze onvermijdelijk een verhoogd geluidsniveau ter hoogte van de dichtste woningen. De voornaamste geluidsbronnen hierbij zijn de vrachtwagenbewegingen zelf, het laden- en lossen en de airconditioningtoestellen op de vrachtwagens.

Om de geluidsimmissie ter hoogte van de dichtste woningen te kunnen begroten werd een geluidsmodel opgemaakt waarin twee scenario's werden uitgewerkt. Eén scenario werd gebaseerd op een ingegeven bronvermogen voor de parkingactiviteiten (vlakke bron) met bijbehorend een lijnbron voor de modellering van het in- en uitrijden van vrachtwagens. Een tweede scenario werd opgebouwd op basis van een puntbron model, waarbij één weggrijdende vrachtwagen op het terrein zelf als een puntbron werd ingegeven. Het eerste scenario kan gebruikt worden om het Lsp te beoordelen volgens de basisbeoordeling van de V02 in Vlare-2 terwijl het tweede scenario kan gebruikt worden om te toetsen aan de geluidsnormen voor incidenteel geluid.

Omdat de vrachtwagenbewegingen eerder beperkt in aantal blijven, werd een minimale bezetting van 2 vrachtwagens per uur in het model ingevoerd. Voor het vermogen van het aan- en afrijden langs de toegangsweg van de parking werd een lijnvermogen van 63 dB(A) gerekend, afgeleid van een beperkte rijsnelheid op de oprit van ca. 20 km/h en dit op een klassieke asfaltverharding. De klimaatregeling op vrachtwagens en het geluid van laden- en lossen zelf werden hierbij nog niet in rekening gebracht.

De resultaten zijn weergegeven in een eerste geluidsuitbreidingskaart. Daarna volgt een geluidskaart van het tweede scenario berekend met één puntbron, model voor een weggrijdende vrachtwagen (beide kaarten werden toegevoegd als bijlage bij het advies van de provinciale geluidsdeskundige).

Uit deze geluidskaarten blijkt dat ter hoogte van de dichtste woningen het specifiek geluid veroorzaakt door voornoemde geluidsbronnen snel kan oplopen tot 50 of meer dB(A), wat een overschrijding betekent van minstens 10 dB(A) t.o.v. voornoemde geluidsnorm voor de dagperiode. Voor de avond en de nacht worden de overschrijdingen uiteraard nog groter.

Het incidenteel niveau in het tweede scenario blijkt op te lopen tot minstens 65 dB(A). Wordt de norm voor incidenteel geluid toegepast ($40+15$ dB(A) = 55 dB(A)) dan blijken in dit geval overdag ook overschrijdingen voor te komen

oplopend tot minstens 10 dB(A). Indien in de toekomst het bedrijf zijn activiteiten wil zien toenemen, mag redelijkerwijze aangenomen worden dat de activiteitsgraad van vrachtwagenbewegingen en laden en lossen eveneens zal toenemen met een verdere toename van de overschrijding van normen en bijbehorende hinder tot gevolg. Het probleem hierbij is de dichte ligging van de oprit en de parking van het bedrijf t.o.v. de woning van de klagers, die voorheen toebehoorde aan het bedrijf zelf. De aparte verkoop van voormalige bedrijfswoning en serrecomplex had indertijd niet mogen plaatsvinden.

Een bevredigende oplossing voor beide partijen noopt onvermijdelijk tot de uitvoering van een akoestisch onderzoek, waarin wordt onderzocht wat de meest efficiënte wijze is om het geluid van de transportactiviteiten inclusief laad- en losactiviteiten zo goed mogelijk te beperken tot de vigerende geluidsnormen en zodoende de bijbehorende hinder terug te dringen tot een aanvaardbaar niveau.

Door de exploitant werden op 29 april 2013 (ontvangen op 2 mei 2013) bijkomende stukken overgemaakt aan de deputatie, de PMVC en de behandelende ambtenaren.

Deze stukken bevatten o.m. het vonnis van de openbare terechtzitting van 10 juni 2010 van de negentiende kamer te Gent, waarin o.a. wordt vermeld dat de rechtbank op de plaats van de feiten heeft vastgesteld dat de woning Verleydonckstraat 46 zich situeert langs een weg met relatief veel verkeer (45 voertuigen in een periode van 11 minuten). Bij het inschatten van het al dan niet rustversturend karakter van de werkzaamheden van Willems Geert, moet dus niet worden uitgegaan van een toestand van absolute rust; het is een gebied gekenmerkt met een relatief intense activiteit.

Bij vaststellingen door twee rechters in de woning van de klagers en één rechter nabij de transportbewegingen en de laad- en losactiviteiten op het bedrijf, kon worden besloten dat er binnen in huis niets was te horen, evenmin als de motoren van de vrachtwagens. Wel kon de rechtbank het geluidssignaal van de vrachtwagens horen, die achteruit de oprit van het bedrijfsterrein van de beklaagde opreden. Dit signaal was duidelijk herkenbaar, doch niet luid en niet van aard om de rust te versturen. Het signaal stopt van zodra de vrachtwagen stilstaat.

De rechtbank besluit dat in die omstandigheden de beklaagde wordt ontslagen van rechtsvervolging mbt het uitvoeren van rustverstorende werkzaamheden, die verboden zijn 's nachts en op zon- en feestdagen (cfr. de bijzondere voorwaarde 4C.3 van de milieuvergunning van 19 december 2006).

Uit bijkomende plaatsbezoek van de provinciale geluidsdeskundige blijkt het volgende:

'Het bedrijf Plant Trading blijkt een bestaande inrichting te zijn. In het geluidsadvies met ref.nr. M05/52VLA-13/CB d.d. 7 mei 2013, werd verkeerdelijk uitgegaan van de veronderstelling van een 'nieuwe' inrichting. De inrichting dient evenwel te worden beschouwd als een bestaande inrichting. Transportbewegingen blijken incidenteel te zijn uitgaande van de registraties van bewegingen. De geluidsnorm voor incidenteel geluid bij bestaande inrichtingen ligt hoger dan voor nieuwe inrichtingen: $RW (=TW) + 15$ voor de dag = $45 + 15 = 60$ dB(A).

De $L_{Aeq,1s,max}$ -waarde veroorzaakt door incidenteel geluid op het terrein

moet derhalve worden beperkt tot voormelde 60 dB(A).

Uit voormeld advies blijkt echter dat deze waarde kan worden overschreden.

Bij bestaande inrichtingen dient de vigerende geluidsnorm zo goed mogelijk te worden nageleefd, rekening houdend met de 'Best Beschikbare Technieken' ('BBT').

In dit kader dienen de volgende opmerkingen in acht te worden gemaakt:

- de vigerende geluidsnorm voor incidenteel geluid is 5 dB(A) hoger dan bij nieuwe inrichtingen;

- de huidige woning van de klager is de vroegere bedrijfswoning, die op een onwettige wijze werd afgesplitst van het bedrijf; in deze context is de dichte ligging van klagers woning een ongelukkig gegeven, waarbij de beoordeling van bedrijfsgeluid normaliter op verdere afstand had moeten gebeuren, alwaar de vigerende geluidsnormen wel zonder meer zouden kunnen nageleefd worden;

- het aantal transportbewegingen op het bedrijf, hoewel strikt genomen niet ingedeeld maar wel inherent aan een dergelijke bedrijfsvoering, is uiterst beperkt;

- [de] toegangsweg tussen de Verleydonckstraat en de gebetonneerde parking van het bedrijf is sinds enkele jaren geasfalteerd, zodat het op- en afrijden naar de serres significant minder geluid produceert dan bij een grindoppervlak,

- de exploitant houdt ook ter controle de registratieverrichtingen van aan- en afrijdende transportactiviteiten bij met het oog op het kunnen blijven aantonen van het incidentele karakter van deze activiteiten;

- aanduiding op het terrein om bezoekers aan te manen hun motoren stil te leggen, ook tijdens kortstondige laad- en losverrichtingen.

Gebaseerd op voormelde opmerkingen kan worden gesteld dat binnen de gegeven context de nodige maatregelen zijn genomen om het bedrijfsgeluid en de geluidshinder in de omgeving te beperken tot een aanvaardbaar niveau.'

De voorgestelde exploitatievoorwaarden uit het eerder advies van de provinciale geluidsdeskundige kunnen derhalve behouden worden, met uitzondering van deze betreffende het akoestisch onderzoek, de saneringsmaatregelen en de geluidsmeting ter controle.

[...]

Bespreking bezwaren openbaar onderzoek

[...]

- Het verzoek om laden en lossen expliciet te verbieden op werkdagen van 19 tot 7 uur, alsmede op zon- en feestdagen.

Een aanpassing van de bijzondere voorwaarde is aangewezen en dient vastgelegd in een bijzondere voorwaarde die voor zo weinig mogelijk discussie zorgt.

- Het verzoek om de vergunning te weigeren vermits de overheid geen vergunning kan verlenen wetende dat de Vlarem-normen overschreden zullen worden. Indiener verwijst daarbij naar de passage uit het overwegend gedeelte van het besluit van de deputatie van 10 mei 2007 over een geluidsmodellering.

De transportactiviteiten op zich zijn niet ingedeeld. De deputatie heeft op 10 mei 2007 met kennis van de inhoud van de modellering geoordeeld dat de

vergunning verleend kon worden mits het opleggen van passende bijzondere voorwaarden. In de beroepsprocedure wordt dit opnieuw bekeken door de provinciale geluidsdeskundige en worden passende voorwaarden voorgesteld om discussies en onduidelijkheden te vermijden.

[...]

Bespreking beroepsschrift

De argumenten van de beroeper (Dhr. Geert Willems, zaakvoerder van bvba Plant Trading) betreffen:

- het betreft hier de exploitatie van een bestaande inrichting, er werd vergunning verleend door het schepencollege van Lochristi op 19 december 2006 en deze vergunning werd nadien bevestigd door de Deputatie op 10 mei 2007.

In 2006 werd vergunning verleend door het CBS van Lochristi voor een termijn tot de vervaldatum, 7 februari 2014. Dit besluit werd, na beroep, door de deputatie bevestigd op 10 mei 2007. Ook de milieuableider stelde in zijn advies een termijn van 20 jaar voor.

Telkens zijn er voorwaarden m.b.t. rustversturende activiteiten opgelegd: niet tussen 19 h en 7 h en op zon- en feestdagen.

Derhalve lijkt het aangewezen een definitieve vergunning te verlenen, met controleerbare en afdwingbare voorwaarden inzake rustversturende activiteiten. Gezien het om internationale transporten gaat, lijkt enige flexibiliteit aangewezen. Evenwel dient de mogelijkheid te bestaan om 'late' transporten te registreren. Zowel aantal als tijdstip van de transporten moeten geregistreerd worden.

[...]

- het bedrijf heeft de laatste jaren al menige grondige evaluatie doorgemaakt en heeft nu recht op een voldoende rechtszekerheid (verwijzend naar uitspraak door de Rechtbank van Eerste aanleg van 12 maart 2009 tot opheffing van een stakingsbevel van 17 mei 2009).

door het afleveren van een vergunning op proef stelt de bevoegde overheid de exploitatie op zich in vraag en geeft ze toe aan het chanterend gedrag van een enkeling, die zich weigert neer te leggen bij genomen beslissingen;

De rechtbank van eerste aanleg heeft op 12 maart 2009 geoordeeld dat slechts sprake kan zijn van zonevreemdheid als het bedrijf zich louter met transport zou bezighouden. Er werd geoordeeld dat er een combinatie van kweek en transport plaatsvindt en dat bijgevolg de verdere exploitatie verenigbaar is met de geldende stedenbouwkundige voorschriften;

Met betrekking tot de vaststelling van geluidshinder werd door de behandelende magistraten inderdaad een terreinbezoek uitgevoerd waaruit werd geoordeeld dat de eventuele hinder niet rustversturend is, er werden evenwel nog geen geluidsmetingen uitgevoerd, evenmin worden de transporten onafhankelijk geregistreerd;

In het licht van de vorige besluiten lijkt het wenselijk om terug een vergunning voor een lange(re) termijn af te leveren. Bij niet naleven van de opgelegde voorwaarden kan de toezichthoudende overheid overgaan tot volledige of gedeeltelijke schorsing of opheffing van de vergunning (art. 46 - Vlarem I).

- de buurman-beroepsindiener wenst de stopzetting van het bedrijf omdat

zo zijn woning niet langer zonevreemd zou zijn en zou stijgen in waarde.

Met waardeverminderingen wordt bij het afleveren van milieuvergunningen geen rekening gehouden.

- het is niet mogelijk te garanderen dat alle transporten zouden plaatsvinden tussen 7:00 u en 20:00 u: internationale transporten kunnen vertraging oplopen. In deze economisch moeilijke tijden moeten bedrijven de nodige flexibiliteit aan de dag leggen.

aan de exploitatie van een tuinbouwbedrijf is steeds enige trafiek gekoppeld; wie een woning koopt in een zone voor tuinbouw moet verwachten dat er trafiek zal zijn.

in hoeverre is trafiek rustverstoring ? ook landbouwers bewerken in de zomer tot 's avonds laat op het veld.

om los- en laadactiviteiten die door overmacht toch na 20:00 u zouden plaatsvinden, te laten doorgaan zonder geluidsoverlast voor de buurman, kan dit gebeuren aan de ingang van de plasticserre, op ca. 100 m verwijderd van zijn woning.

Het kan niet de bedoeling zijn om systematisch transporten te hebben na 19:00 u of 20:00 u. Anderzijds moeten sporadische transporten mogelijk zijn, als ze niet rustverstoring zijn.

Gezien er slechts één bezwaarschrift werd ingediend, terwijl er nog andere woningen in de onmiddellijke omgeving staan (in de Verleydonckstraat en Bunder), blijkt dat de andere burens er niet zoveel last van hebben.

De rechtbank van eerste aanleg oordeelde in haar vonnis van 21 juni 2010 dat de bijzondere voorwaarde: 'rustverstoringe werkzaamheden zijn verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen' (vergunning 19 december 2006) niet kan geïnterpreteerd worden als een absoluut verbod om in voormelde periodes te werken.

Exploitatie kan, doch de exploitant moet erop toezien de rust van de buurt niet te verstoring.

Een beperkt aantal transporten in de avondperiode moet mogelijk zijn (19:00 u - 22:00 u). Na 22:00 u, in de nachtperiode volgens Vlarem, kan een absoluut verbod opgelegd worden.

Het voorstel van de exploitant om achteraan te laden en lossen bij transporten na 20:00 u zal niet zoveel uitmaken inzake geluidsoverdracht. Belangrijker is de motor stil te leggen indien dit kan.

De argumenten van de beroeper (Ann Legiest, omwonende) betreffen:

[...]

- er zijn transporten overdag, in de avond, in de nacht en in het weekend. Leveranciers en ophalers betreden zonder toezicht van Plant Trading het terrein via een hek dat bediend wordt met een code.

Een beperkt aantal transporten in de avondperiode moet mogelijk zijn, zonder evenwel rustverstoring te zijn.

In de nachtperiode (tussen 22:00 u en 7:00 u) lijkt het aangewezen alle transport te verbieden.

- het college motiveert niet waarom ze afwijkt van het advies van de milieu-ambtenaar die een transportverbod voorstelde van 19 h tot 7 h. Evenmin waarom één maal per maand mag gelost en geladen worden tussen 20:00 u en 21:00 u. Gaat het hier over 30 opeenvolgende dagen of om een kalendermaand?

Een overtreding hierop is ook niet te bewijzen. het plaatsen van een telslang (opgelegd door de gemeente) - na verlenen van de vergunning - is niet behoorlijk. Wie krijgt toegang tot de telgegevens? Hoe kan men dit evalueren? Deze maatregel biedt geen rechtsbescherming.

Wellicht wenst het college een beperkt aantal transporten toe te laten, zodat er een zekere flexibiliteit is voor de internationale transporten.

Opgelegde voorwaarden dienen wel controleerbaar te zijn. Het college stelde voor om elke transportactiviteit na 19:00 uur te registreren.

Het plaatsen van een telslang is slechts nuttig indien hieraan ook een tijdsregistratie gekoppeld is.

Er kan ook een register opgelegd worden, dat ter plaatse steeds aanwezig moet zijn zodat het steeds ter inzage is van de toezichthoudende overheid. Dit register dient ingevuld bij elk transport tussen 19:00 u en 22:00 u, met opgeven van uur van aankomst en vertrek”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Belang

Standpunt van de tussenkomende partij

4. De tussenkomende partij werpt als exceptie op dat verzoekster een onwettig en ongeoorloofd belang nastreeft, doordat zij een woning betreft die op een onwettige wijze werd afgesplitst van het bedrijf van de tussenkomende partij. Zij merkt daarbij op dat verzoekster zich heeft neergelegd bij de aan de tussenkomende partij toegekende stedenbouwkundige vergunningen in verband met de aanleg van de toegangswegen tot en loskade op het bedrijfsterrein, hoewel het gebruik daarvan door haar wordt gevisieerd als oorzaak van de vermeende geluidsoverlast, welke “dubbelzinnigheid” evenzeer vragen doet rijzen over het beweerde belang.

5. In haar laatste memorie voegt zij kort samengevat toe dat de “illegale afsplitsing van de woning” tot gevolg heeft dat het bedrijfsgeluid in het licht van de toepasselijke geluidsnormen moet worden beoordeeld op een veel kortere afstand en dat dan ook niet kan worden gesteld dat de bestreden beslissing geen impact heeft op het juridisch statuut van verzoeksters woning. Het standpunt dat enkel de feitelijke toestand relevant is voor de beoordeling van het belang is

volgens de tussenkomen­de partij dan ook “te verregaand, nu het een toetsing van het belang aan het criterium van de geoorloofdheid (wettigheid) ervan overbodig maakt”.

Beoordeling

6. Het wordt niet betwist dat de betrokken woning grenst aan het perceel waarop de vergunde in­richting wordt geëxploiteerd. Dat feit volstaat op zich om het belang bij de gevorderde nietigverklaring te staven. De bewering dat het actuele residentiële gebruik van de voormalige exploitantenwoning een stedenbouwkundige inbreuk vormt, doet daaraan geen afbreuk. Deze omstandigheid ontnemt de verzoekster haar belang niet bij het bestrijden van de aan de tussenkomen­de partij verleende milieuvergunning. Omwonenden hebben immers een legitiem belang om op te komen tegen een gebeurlijke onwettigheid van een verleende milieuvergunning. Dat verzoekster de eerder verleende stedenbouwkundige vergunningen niet heeft aangevochten ontnemt haar evenmin het belang bij haar annulatieberoep tegen de thans bestreden milieuvergunning.

De exceptie is ongegrond.

B. Verzoek tot tussenkomst

Standpunt van verzoekster

7. Verzoekster werpt als exceptie op dat het verzoek tot tussenkomst gebaseerd is op een activiteit langs de Verleydonckstraat te Lochristi waarvoor de tussenkomen­de partij niet is ingeschreven in de Kruispuntbank van ondernemingen, zodat het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk is.

Beoordeling

8. Artikel 14 van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een

Kruispuntbank van ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen, dat van toepassing was op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift tot tussenkomst, bepaalt onder meer dat, indien de handels- of ambachtsonderneming in deze hoedanigheid is ingeschreven in de Kruispuntbank maar haar vordering gebaseerd is op een activiteit waarvoor de onderneming op de datum van de inleiding van de vordering niet is ingeschreven of die niet valt onder het maatschappelijke doel waarvoor de onderneming op deze datum is ingeschreven, de vordering van die onderneming onontvankelijk is.

Te dezen is de tussenkomende partij in de Kruispuntbank van ondernemingen ingeschreven voor, onder meer, de BTW-activiteit “Groothandel in bloemen en planten”. Blijkens artikel 3 van haar statuten heeft de tussenkomende partij onder andere tot doel “Teelt van bloemen, snijbloemen en kamerplanten” en de groot- en kleinhandel in binnen- en buitenland van aankoop en verkoop van planten en bijhorigheden, bloemisterijbenodigdheden, tuinmeubilair en decoratiemateriaal en van alle goederen die met deze handel verband houden. Verzoekster uit in haar laatste memorie geen kritiek op dit onderdeel van het auditorsverslag waarin de exceptie op die gronden wordt verworpen.

De exceptie is niet gegrond.

V. Onderzoek van de middelen

Tweede middel, eerste onderdeel

Standpunten van de partijen

9. Verzoekster voert in het eerste onderdeel van het tweede middel de schending aan van artikel 30bis van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna: Vlarem I), “doordat de geluidsnormen niet kunnen

worden gerespecteerd en de verwerende partij nalaat om duidelijke garanties te bieden voor de naleving”. Zij betoogt dat het voor de verwerende partij meer dan duidelijk diende te zijn dat de tussenkommende partij niet alleen een milieuvergunning beoogde voor de opslag van olie, warmeluchtblazers en grondwaterwinning maar meteen ook een vergunning die voorwaarden omvat van de door verzoekster aangeklaagde transporten. De betrokken transporten zijn afkomstig van de huurders van de serres die voor eigen rekening werken en dus geen Vlarex-exploitanten, tenzij dit anders zou geregeld zijn in de huurcontracten, hetgeen niet wordt aangetoond, of houden verband met de brokeractiviteiten van de tussenkommende partij, gerealiseerd op 200m² serre en de overslagparking.

Zij wijst er op dat het in de vergunning van 10 mei 2007 noodzakelijk werd geacht om transporten enkel toe te laten tijdens de dagperiode, om zo de geluidshinder tot het aanvaardbare te beperken, dat de geluidsdeskundige tijdens de procedure die leidde tot de bestreden beslissing vaststelde dat het tot een overschrijding van de normen kwam van meer dan 10 dB(A) tijdens de dagperiode en dus tot nog een grotere overschrijding tijdens de avond- en de nachtperiode, dat de provinciale milieudeskundige het advies van de provinciale geluidsdeskundige tot het zijne maakte, en dat deze nadien plots zijn standpunt wijzigde en beweerde dat hij de verkeerde geluidsnormen had toegepast, namelijk die voor nieuwe inrichtingen in plaats van die voor een bestaande inrichting.

De overweging in de bestreden beslissing over de onwettige afsplitsing noemt verzoekster enerzijds absurd en anderzijds een uitdrukkelijke erkenning dat de geluidsnormen niet worden gerespecteerd ten aanzien van haar woning.

10. De verwerende partij wijst er op dat verzoeksters woning zonevreemd is geworden door de afsplitsing van het bedrijf waarvan het vroeger de bedrijfswoning was.

Een stedenbouwkundige vergunning voor het wijzigen naar de

functie louter residentieel wonen kan volgens de verwerende partij gezien de ligging overeenkomstig het APA Lochristi nooit verleend worden, en volgens haar past het dan ook in het kader van behoorlijk bestuur om hiermee rekening te houden bij de beoordeling van de potentiële hinder die de aangevraagde activiteiten met zich kunnen meebrengen. De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen heeft volgens de verwerende partij wel degelijk rekening gehouden met de klachten van verzoekster, en heeft een evenwicht willen creëren tussen het in het APA expliciet erkende exploitatierecht van de exploitant en de bewoning van verzoekster in voorliggende procedure. Volgens de verwerende partij besloot de deputatie terecht dat binnen de gegeven specifieke context de nodige maatregelen zijn genomen om het bedrijfsgeluid en de geluidshinder in de omgeving te beperken tot een aanvaardbaar niveau.

11. De tussenkomende partij stelt dat de geluidsemissies afkomstig van de inrichting, met inbegrip van de transporten op het bedrijventerrein, niet dienen beoordeeld te worden aan de hand van de geluidsnormen voor nieuwe inrichtingen, maar wel volgens het normenkader dat geldt voor bestaande inrichtingen, vervat in afdeling 4.5 en bijlagen 4.5.4 en 4.5.5 van Vlarem II, dat de provinciale geluidsdeskundige terecht vaststelde dat het bedrijf een bestaande inrichting is en dat er in het geluidsadvies van 7 mei 2013 verkeerdelijk werd uitgegaan van de veronderstelling van een nieuwe inrichting, en dat het er dus niet om gaat, zoals verzoekster laat uitschijnen, dat er geluidsnormen met “harde” grenzen gelden. De toepasselijke $LA_{eq,1s}$, max-waarde veroorzaakt door incidenteel geluid op het terrein moet volgens de tussenkomende partij beperkt worden tot 60 dB(A), en vormt enkel een richtwaarde die, in tegenstelling tot een grenswaarde, slechts de uitdrukking vormt van een milieukwaliteitsnorm die zoveel als mogelijk moet worden bereikt of gehandhaafd, en waarop afwijkingen kunnen worden toegestaan.

12. In de memorie van wederantwoord voert verzoekster aan dat er ten onrechte wordt verwezen naar een op 1 juni 1972 onder het ARAB-regime verleende exploitatievergunning. Deze vergunning zou volgens haar betrekking

hebben gehad op een ander bedrijf dan dat waarvoor er op 8 februari 1994 een milieuvergunning werd verleend. Dit ander bedrijf zou op 7 november 1974 zijn gekocht door de exploitant van het op 8 februari 1994 vergunde bedrijf, maar de vergunningen zouden niet zijn overgenomen. Uit een aktename van een melding door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi van 17 oktober 2000 blijkt volgens verzoekster dat het college aannam dat de vergunningen van 1 juni 1972 en van 15 december 1992 wel degelijk werden overgenomen. Voorts merkt zij op:

“Door de aankoop van de serres door verzoekende partij verloor de heer Uytendaele niet alleen zijn onroerend goed maar ook zijn exploitatievergunning.

De gemeente Lochristi registreerde toch de overdracht van de exploitatievergunning van de heer Uytendaele aan de heer Bracke terwijl de heer Uytendaele evenwel geen exploitatierecht meer kon overdragen gelet op de tussenliggende verkoop aan verzoekende partij”.

13. In haar laatste memorie werpt de tussenkomende partij als exceptie het gebrek aan belang bij het middel op, gelet op de herlocalisatie van de zware transporten naar een andere plaats in Lochristie.

14. Verzoekster noemt deze exceptie in haar laatste memorie laattijdig, aangezien de beweerde verplaatsing reeds op 1 januari 2014 zou hebben plaatsgevonden.

Ten gronde stelt verzoekster dat het blijkens beslissingen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi van 4 mei 1999 en 26 oktober 2004 in de milieuvergunningshistoriek om verschillende percelen gaat, zodat de thans bestreden milieuvergunning betrekking heeft op een nieuwe inrichting.

Beoordeling

15. De beweerde herlocalisatie van een deel van de hinderlijke activiteiten waarvan sprake in de laatste memorie van de tussenkomende partij

volstaat niet om verzoeksters belang bij het middel teniet te doen. Het is immers niet uitgesloten dat er in de toekomst nog hinderlijke transporten ter plaatse zijn. De vereiste waarborgen om tot de aanvaardbaarheid van de hinder te besluiten dienen immers aanwezig te zijn op het ogenblik dat de vergunning wordt verleend. De Raad van State kan bijgevolg bij de beoordeling van de wettigheid van het bestreden besluit geen acht slaan op latere wijzigingen van de desbetreffende exploitatie, ook al zouden die wijzigingen bestaan in hinderbeperkende maatregelen die verzoekster tot voordeel strekken. Er anders over oordelen zou meebrengen dat de Raad van State in de plaats van het bestuur de effectiviteit van die maatregelen zou beoordelen.

De exceptie wordt verworpen.

16. Verzoekster verduidelijkt niet op welke grond zonder meer zou moeten worden vastgesteld dat de exploitant, die op 1 juni 1972 een vergunning verkreeg, door de verkoop van de serres ook de exploitatievergunning zou zijn “verloren”. Dat de exploitatie van het tuinbouwbedrijf gedurende enkele maanden zou zijn stopgezet in 1996 - 1997, tussen de koop door verzoekster en haar echtgenoot en de daaropvolgende gedeeltelijke verkoop, doet niet ter zake. De milieuvergunning zou als gevolg daarvan slechts van rechtswege vervallen zijn indien de exploitatie gedurende twee opeenvolgende jaren niet zou zijn geëxploiteerd. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat dit het geval zou zijn geweest. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi heeft blijkbaar geen probleem vastgesteld, en heeft op 6 mei 1997 akte genomen van de melding van de overname door de koper/nieuwe exploitant. De bestreden beslissing heeft de vergunde inrichting dan ook terecht als een bestaande inrichting beschouwd.

17. In afdeling 4.5.4 van Vlarem II wordt voor bestaande inrichtingen een onderscheid gemaakt: wanneer de daar met verwijzing naar richtwaarden bepaalde normen worden overschreden met minder dan 10 dB(A), kan er een saneringsplan worden opgelegd (artikel 4.5.4.1, § 3), bij een overschrijding met 10 dB(A) of meer is sanering verplicht (artikel 4.5.4.1, § 2). De

normen van afdeling 4.5.4 zijn dus richtwaarden zolang ze met minder dan 10 dB(A) worden overschreden, maar worden grenswaarden wanneer ze met meer dan 10 dB(A) worden overschreden.

Artikel 30bis, § 1, van Vlarem I, houdt in dat de vergunning slechts kan worden verleend “wanneer deze voorwaarden bevat welke garanderen dat de inrichting voldoet aan de eisen die door dit reglement en titel II van het VLAREM zijn gesteld”. Deze bepaling verwoordt een fundamentele doelstelling van de milieuvergunningsplicht, met name de plicht die op de bevoegde overheid rust om na te gaan of de aan de vergunningsplicht onderworpen activiteiten, die in principe verboden zijn, kunnen plaatsvinden in omstandigheden die vanuit oogpunt van de bescherming van de mens en het leefmilieu aanvaardbaar of toelaatbaar zijn.

Te dezen moest de vergunning dus voorwaarden bevatten die garanderen dat het incidenteel geluid beperkt blijft tot minder dan 60 dB(A) (50 + 10) in de avondperiode, en tot minder dan 55 dB(A) (45 + 10) in de nachtperiode.

Het saneringsplan dat aanvankelijk door de provinciale milieudeskundige geluid werd voorgesteld is niet opgenomen in de bijzondere vergunningsvoorwaarden. Hoewel in de motivering van de bestreden beslissing wordt gesteld dat de overige in dat advies voorgestelde bijzondere voorwaarden kunnen behouden worden, worden er voorwaarden opgelegd die beduidend minder streng zijn. Enkel transportactiviteiten met vrachtwagens vanaf 10 ton worden verboden, en dit op werkdagen tussen 22 uur en 7 uur, op zaterdag tot 8 uur en vanaf 19 uur, en op zon- en feestdagen. Bovendien geldt als uitzondering dat dergelijke transporten maximaal 20 maal per jaar toch zijn toegelaten tijdens deze verbodsperiodes.

Uit het tweede door de provinciale milieudeskundige (geluid) gehanteerde geluidsmodel blijkt dat er onder deze vergunningsvoorwaarden

tijdens de avondperiode een overschrijding van de grenswaarde voor incidenteel geluid kan worden verwacht van minstens 5 dB(A), en dat er maximaal 20 maal per jaar ook een overschrijding kan worden verwacht van minstens 10 dB(A) tijdens de nachtperiode. Dat er zou kunnen worden aangenomen dat de toegelaten nachtelijke transportactiviteiten met vrachtwagens tot 10 ton tijdens de rest van het jaar niet tot een overschrijding van de nachtelijke grenswaarde zullen leiden, is zeker niet evident. Daarbij kan worden opgemerkt dat er slechts sprake is van incidenteel geluid als de niveauverhogingen niet langer duren dan in totaal 10% van de beoordelingsperiode. Wanneer ze langer duren gelden de algemene normen, die overdag 15 dB(A) lager zijn, en 's avonds en 's nachts 10 dB(A) lager. De registratieverplichting garandeert niet dat de niveauverhogingen niet langer duren dan 10% van de beoordelingsperiode, niet alleen omdat er geen beperking staat op het aantal transportbewegingen, maar ook omdat de registratie van een transportbeweging niets zegt over de duur van de er mee gepaard gaande geluidsniveauverhoging, noch over de grootte ervan.

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten niet dat er een overschrijding is van de geluidsnormen. In haar laatste memorie stelt de tussenkomende partij immers: “er bestaat geen betwisting dat de geluidsnormoverschrijdingen worden veroorzaakt door de weliswaar incidentele transporten”. Volgens haar werden deze verplaatst naar een andere locatie.

De vergunningverlenende overheid is gebonden door de milieuvoorwaarden inzake geluid van Vlarem II, en kan er niet in minder strenge zin van afwijken omdat de hinder ondanks een overschrijding van de wettelijke normen toch tot een aanvaardbaar niveau beperkt zou blijven. De bestreden beslissing schendt artikel 30bis, § 1, van Vlarem I.

Het eerste onderdeel van het tweede middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 4 juli 2013 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi van 29 januari 2013, houdende het deels verlenen en deels weigeren van de milieuvergunning aan de BVBA Plant Trading voor het exploiteren van een inrichting, gelegen aan de Verleydonkstraat 44A in Lochristi, deels worden ingewilligd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys